

$p=0,796$), меншою мірою іАПФ (26; 47,27% порівняно з 32; 62,75%, $p=0,882$).
Всі пацієнти з ГХ, поєднаною з ЦД2т, отримували антидіабетичну терапію, зокрема метформін (45; 81,82%), інгібітори натрійзалежного котранспортеру глюкози 2 типу (10; 18,18%), препарати сульфонілсечовини (23; 41,82%), агоністи глюкагоноподібного пептиду-1 (2; 3,64%).

У пацієнтів з ГХ відзначаються достовірно нижчі рівні КТС порівняно з контрольною групою ($5,02 \pm 1,09$ порівняно з $6,64 \pm 0,72$ нг/мл; $p < 0,001$).
Пацієнти з ГХ, поєднаною з ЦД2т, мають ще нижчі рівні КТС, ніж пацієнти з ГХ без супутнього ЦД2т ($4,47 \pm 1,16$ порівняно з $5,61 \pm 0,61$ нг/мл; $p < 0,001$).
Кореляційний аналіз виявив зворотній зв'язок між рівнем КТС та рівнем САТ ($r = -0,475$; $p < 0,001$), проте не встановлено достовірного зв'язку з ДАТ ($r = -0,078$; $p = 0,369$). Також встановлені негативні асоціації КТС з тривалістю ГХ ($r = -0,26$; $p = 0,007$).
Більш того, множинний лінійний регресійний аналіз встановив, що тривалість ГХ є одним з незалежних предикторів рівня КТС.
Оскільки результати інших досліджень свідчать про підвищення рівнів КТС у пацієнтів, які не отримують антигіпертензивну терапію, таким чином відображуючи ступінь надмірної гіперактивації симпатичної нервової системи при прогресуванні ГХ, в даному дослідженні ми проаналізували рівні КТС у пацієнтів, що отримують стабільну антигіпертензивну терапію. Пацієнти, які отримують ТД, мають достовірно нижчі рівні КТС порівняно з пацієнтами, яким не призначені ТД ($4,82 \pm 1,16$ порівняно з $5,28 \pm 0,96$ нг/мл; $p = 0,032$). В той же час, однофакторний дисперсійний аналіз (ANOVA) не виявив значимих відмінностей рівнів КТС між пацієнтами, які отримували монотерапію, подвійну, потрійну антигіпертензивну терапію і потрійну терапію у комбінації з бета-блокаторами, хоча й відмінності і були близькими до статистичної значимості ($p = 0,051$; $F = 2,6$)

Висновки. Встановлені результати дослідження свідчать про залучення КТС до патофізіології ГХ та дозволяють розглядати його як маркер ГХ, зокрема при наявності супутнього ЦД2т. Виявлений зв'язок з рівнем САТ, тривалістю ГХ та антигіпертензивною терапією окреслює потенціальну роль КТС у менеджменті ГХ.

ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ТА СТАН НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ВИЛУЧЕНЬ МАГОНІЇ ПАДУБОЛИСТНОЇ

Половко Н.П., Мауелайнін Мохамед Фадель

Національний фармацевтичний університет

м. Харків, Україна

polovko.np@gmail.com

Вступ. Магонія падуболистна (лат. *Mahonia aquifolium*) – вічнозелений чагарник, вид роду Магонія (*Mahonia*) сімейства Барбарисові (*Berberidaceae*).

Природний ареал рослин роду Магонія – західні штати США, чагарники та невисокі дерева зустрічаються у східних та центральних регіонах Азії, Японії, Китаї. Магонія росте на рівнинах і в гірських регіонах. Магонія є одним із

небагатьох вічнозелених чагарників, які можуть зростати в Європі, і в тому числі і в Україні. Плоди американського барбарису їстівні, їх їдять свіжими, сушеними, готують компоти. З ягід отримують сік, варення та пюре. Плоди застосовують для фарбування вин та виготовлення кондитерських виробів.

Як лікарської рослинної сировини в народній медицині та гомеопатії використовують кору, коріння, молоді пагони та ягоди. Лікувальні властивості магонії зумовлені її складом. Кора, коріння та ягоди містять значну кількість біологічно активних сполук. Поряд з аскорбіновою кислотою та алкалоїдами різноманітні вегетативні органи магонії також містяться дубильні речовини та органічні кислоти. У ягід багато аскорбінової кислоти, алкалоїдів, у тому числі берберину. Незважаючи на досить ефективне застосування в народній медицині та гомеопатії, магонія падуболисна на сьогоднішній день є недостатньо вивченою рослинною сировиною.

Метою дослідження є аналіз досвіду використання в народній та нетрадиційній медицині та стану наукових досліджень щодо магонії падуболисної.

Матеріали та методи. В ході роботи використовували аналітичний, та системний методи аналізу.

Результати та їх обговорення. Лікувальні властивості магонії обумовлені її багатим хімічним складом. Лікарська рослинна сировина виявляє антибактеріальні та противірусні властивості. Алкалоїди (берберин, бербамін, гідрастін) та ізохінолін у складі коренів магонії падуболистої, мають антимікробні та протигрибкові властивості. Алкалоїди впливають на велику кількість патогенних мікроорганізмів: стрептококів, холерного вібріона, грибів роду кандіда, лямблій і т.д. За допомогою різноманітних вилучень з рослини в народній медицині лікують вірусні та бактеріальні захворювання, герпес, екзему, а також деякі інші інфекційно-запальні захворювання, які проявляються у вигляді висипу на шкірі. Різні органи рослин покращують роботу органів травлення.

Відвари та настої кори магонії використовуються при лікуванні синдрому подразненого кишківника. Настойкою кори лікують диспепсію, діарею.

У США екстракт коріння магонії застосовується для поліпшення апетиту та загального зміцнення організму. Екстракт має антиоксидантну дію, захищає організм від вільних радикалів. Екстракт покращує обмін речовин, уповільнює старіння, зміцнює імунну систему, нормалізує роботу серця та судин. Використовується екстракт коріння та кореневищ магонії при гепатиті, дисбактеріозі, холецистит. Препарати магонії падуболистої покращують циркуляцію крові та лімфи, зміцнюють стінки капілярів і судин.

Плоди мають жовчогінну дію. Їх застосування сприяє нормалізації харчування та усуває запори, запобігає захворюванням жовчного міхура і геморою. Настоянка з висушених пагонів або кори магонії має жовчогінні властивості, використовується при хворобах печінки та жовчного міхура, застосовується як сечогінний засіб при захворюваннях нирок. Тонізуючий напій з молодого листа магонії застосовується як засіб, який відновлює сили, знімає втому, покращує роботу травної системи. Цією рідиною промивають

рани та виразки. Відваром або настоянкою кори магонії лікують різного роду дерматологічні захворювання (екземи, дерматити, псоріаз). Настоянку кори рекомендується використовувати при діареї, диспепсії, ревматизмі, подагрі, захворюваннях нирок, печінки та жовчного міхура. Настій квіток магонії застосовують при подагрі.

У гомеопатії вилучення з магонії використовують для лікування дерматологічних захворювань.

На сьогоднішній день у світі проводяться дослідження лікарських засобів на основі магонії, зокрема мазі, екстракт коренів магонії та ін. Вони проходять доклінічні та клінічні випробування в наукових лабораторіях і клініках багатьох різних країн світу. Американські вчені проводили порівняльні клінічні дослідження відомих мазей для лікування псоріазу та лікарських засобів у формі кремів та мазей на основі витягів магонії падуболистої. Згідно з опублікованими результатами, мазь з екстрактом кореневищ магонії показала більш високу ефективність у терапії псоріазу, порівняно з традиційними м'якими лікарськими засобами.

Засоби лікувальної косметики (крем, шампунь та лосьйон PsoEasy ізраїльської компанії «DSP Natural Health & Marketing»), які містять екстракт магонії, в даний час застосовуються в терапії atopічного дерматиту, себореї, екземи, псоріазу. Встановлено, що алкалоїд берберин взаємодіє зворотним зв'язком із ДНК, уповільнює процес реплікації та транскрипції. Алкалоїд Isoquilina має антипсоріатичний ефект і разом з берберином уповільнює активність кератиноцитів, тим самим надає терапевтичну дію на хворих на псоріаз. Австралійські вчені показали високу ефективність магонії у терапії цукрового діабету 2 типу. При пероральному прийомі екстракту магонії у тварин збільшується активність інсуліну, тим самим сприяючи зниженню глюкози у крові.

Висновки. На підставі аналізу літературних джерел показано, що перспективною сировиною для отримання нових АФІ та фітопрепаратів, які можуть використовуватися у фармакотерапії захворювань серцево-судинної системи, ШКТ та дерматологічних захворювань є вегетативні органи магонії падуболистої, які довго і ефективно використовуються в народній медицині, а також вивчається у низці країн світу.

АНАЛІЗ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО РИНКУ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ПСОРІАТИЧНОГО АРТРИТУ В УКРАЇНІ

Рибалко К.О., Безугла Н.П.

Національний фармацевтичний університет

м. Харків, Україна

katerybalko2611@gmail.com

Вступ. Псоріатичний артрит (ПА) – це хронічне імуноопосередковане запальне захворювання кістково-суглобової системи, що достатньо часто розвивається у пацієнтів з псоріазом. Останнім часом щодо псоріазу все